

Til nr. 2.

Ved at slette ordet »skriftligt« gives der mulighed for at modtage ansøgninger på andre læsbare medier end papir. De nærmere krav til ansøgningernes indhold m.v. på de enkelte medier vil kunne fastsættes i medfør af lovens § 48.

Til nr. 3.

Varemærkelovens § 15, og herunder den nuværende § 15, stk. 3, er formuleret i nøje overensstemmelse med og ved brug af samme systematik som varemærkedirektivets artikel 4. Dette er sket for at sikre korrekt gennemførelse af direktivet. I sin nuværende ordlyd omhandler stk. 3 kun den udvidede beskyttelse, der under visse omstændigheder skal tillægges velkendte EF-varemærker. Af systematiske grunde er det fundet hensigtsmæssigt, at den udvidede beskyttelse af andre udenlandske mærker, som forslaget indeholder, jf. nedenfor, samles i dette stykke. Gennemføres forslaget, vil det altså fortsat være således, at de almindelige regler for, hvornår varemærker er forvekslelige, fremgår af § 15, stk. 1. De særlige regler, der gælder for beskyttelsen af visse udenlandske mærker, vil fremgå af stk. 3, og den udvidede beskyttelse, der tilkommer velkendte danske mærker, samt beskyttelsen af andre former for nationale, erhvervsmæssige kendetegn, vil fremgå af § 15, stk. 4.

Stk. 3, nr. 2. Forslaget indebærer en udvidelse af beskyttelsen for »vitterlig kendte« mærker, og er udformet i overensstemmelse med TRIPs-aftalens art. 16, stk. 3. Ved »vitterlig kendte« mærker forstås mærker, der har en meget høj bekendthedsgrad, selv i lande hvor det ikke bliver brugt. Sådanne mærker er efter den nugældende varemærkelovs § 15, stk. 2, nr. 4, alene beskyttet mod registrering og brug af lignende mærker for varer af samme eller lignende art. Fremover vil de tillige nyde beskyttelse udover de varer eller tjenesteydelser, som mærket er vitterlig kendt for, hvis de betingelser, der er nævnt i bestemmelsen, er opfyldt.

Stk. 3, nr. 3. Bestemmelsen svarer til den fakultative bestemmelse i varemærkedirektivets art. 4, stk. 4, g), men har dog fået et snævrere anvendelsesområde. Bestemmelsen kan således kun anvendes, hvis det ansøgte mærke er identisk eller næsten identisk med det ældre udenlandske mærke, og altså ikke hvis mærkerne blot er forvekslelige. Bestemmelsen er samtidig udformet med henblik på udtrykkeligt at opfylde Danmarks forpligtelser i henhold til Pariserkonventionens artikel 6, (g) og svarer i øvrigt til den tidligere varemærkelovs § 14, nr. 7.

Erfaringerne har vist et behov for en sådan bestemmelse. I praksis vil bestemmelsen formentlig oftest blive anvendt i tilfælde, hvor der har eksisteret en forretningsmæssig kontakt mellem varemærkeansøgeren og indehaveren af det udenlandske mærke. Dette er dog ikke en betingelse. Alene det forhold, at ansøgeren har kendskab til det udenlandske mærke, og dette er åbenbart, f.eks. fordi ansøgeren selv erkender dette, vil være tilstrækkeligt til at bringe ansøgeren i ond tro. Eksempler på de tilfælde, hvor der har været forretningsmæssig kontakt mellem parterne, er typisk forhandler- eller agentaftaler eller indledende kontakter med henblik på sådanne aftaler.

Til nr. 4.

Stk. 4, nr. 2. Ved ændringen er der ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden, men præciseringen af bestemmelsen tydeliggør overensstemmelsen med varemærkedirektivets artikel 4, stk. 4, b). Bestemmelsen anvendes i praksis oftest i forbindelse med en uregistreret varemærkeret. Indehaveren af et ældre uregistreret varemærke vil opfylde betingelsen for at kunne forbyde brugen af det yngre mærke, hvis det ældre mærke har været anvendt og fortsat anvendes.

Til nr. 5.

Bestemmelsen har som grundlag Pariserkonventionens art. 4. I henhold til denne har prioriteten den virkning, at ansøgningen ikke kan blive erklæret virkningsløs på grund af begivenheder, der er indtrådt i tiden mellem ansøgningens indlevering i det oprindelige land og ansøgningens indlevering i Danmark. Dette er tydeliggjort i den ændrede formulering af bestemmelsen. Ved indsættelsen af henvisningen til WTO tilpasses loven TRIPs-aftalens art. 1(3) og art. 2(1), hvoraf fremgår, at prioritet efter Pariserkonventionens regler også skal indrømmes ansøgninger, der første gang er indleveret i et land, der er tilsluttet WTO.

I dag er langt de fleste lande tilsluttet enten Pariserkonventionen eller WTO-overenskomsten eller begge. Særlig bekendtgørelse efter stk. 2, jf. § 48, stk. 1, vil derfor kun være nødvendig for de lande, der ikke er tilsluttet de nævnte konventioner.

Til nr. 6.

Prioritetens virkning er tydeliggjort i den ændrede formulering af bestemmelsen, jf. bemærkningerne til nr. 4.

Til nr. 7.

Stk. 1. Indsigelser har hidtil kunnet fremsættes uden betaling af gebyr. Indsigelser fremsættes oftest